یادداشت

طرح خطرناک اسرائیل در غزه

محمود فاضلی
دیپلمات پیشین و تحلیلگر امور بین‌الملل

طرح افشاشده پنج‌مرحله‌ای اسرائیل، چهره‌ای تکان‌دهنده از یک نسل‌کشی مدرن را ترسیم می‌کند؛ جنایتی که در سکوت نسبی رسانه‌ها و با پوشش دیپلماتیک قدرت‌های غربی در حال وقوع است. اسرائیل در حال اجرای برنامه‌ای دیرینه برای اخراج فلسطینیان و تحقق رؤیای دیرینه خود است؛ طرحی که اجرای آن شامل ساکت‌کردن رسانه‌ها، کشتار، گرسنگی اجباری، تخریب و جلب حمایت دیپلماتیک است. طی دهه‌های گذشته، این رژیم برای انتقال جمعی جمعیت عرب از سرزمین تاریخی فلسطین برنامه‌ریزی کرده است.

برای رهبران اسرائیل، جنگ غزه فرصتی برای ریشه‌کن‌کردن همیشگی فلسطینیان از غزه تلقی می‌شود.

از آغاز جنگ در اکتبر ۲۰۲۳، اسرائیلی‌ها بارها تمایل خود را برای خالی‌کردن غزه از سکنه فلسطینی اعلام کرده‌اند، اما رهبران این رژیم در بیشتر دوران جنگ، از بیان صریح این برنامه خودداری کرده‌اند. اسرائیلی‌ها تجربه‌ای طولانی در پاک‌سازی قومی دارند؛ از جمله در سال ۱۹۴۸ که یکی از گسترده‌ترین اقدامات در دوران مدرن را رقم زدند. از آن زمان، اسرائیل به صورت تدریجی، به‌ویژه در کرانه باختری، سیاست تصرف زمین‌های فلسطینی، تأسیس بیش از ۲۰۰ شهرک و پاسگاه غیرقانونی و انتقال حدود ۷۰۰ هزار شهرک‌نشین به این مناطق را ادامه داده‌اند. این پروژه شامل مصادره مستمر زمین‌ها، تخریب خانه‌ها و محله‌ها و جابه‌جایی اجباری ساکنان است. رهبران اسرائیل با تکیه بر همین تجربه، ابتدا رسانه‌ها را کاملا تحت کنترل قرار داده و محاصره خود پیرامون مرزهای غزه را محکم‌تر و از ورود خبرنگاران خارجی جلوگیری کردند.

مرحله دیگر این طرح، کشتار هرچه بیشتر فلسطینیان (عمدتا از طریق بمباران‌های گسترده هوایی) است. هزاران بمب بر سر ساکنان غزه ریخته شده است؛ بمباران‌هایی که ده‌ها هزار فلسطینی، عمدتا زن و کودک را به شهادت رسانده‌اند. اسرائیلی‌ها نه‌تنها از تلفات غیرنظامی اجتناب نکرده‌اند، بلکه آن را به عنوان یک سیاست دنبال کرده‌اند. اسرائیل با اجرای سیاست «مناطق قتل» به نظامیان خود اختیار کامل داده است ابتدا شلیک و سپس پرس‌وجو کنند.

اسرائیل سیاست «گرسنگی‌دادن اجباری» را نیز به کار گرفته است و در طول جنگ، ورود غذا و آب به غزه را به طور کامل مسدود کرد. در پی اتخاذ این سیاست، قحطی در غزه آغاز شد و بسیاری از کودکان بر اثر سوءتغذیه جان باخته‌اند. اسرائیل عمدا از گرسنگی به عنوان یک «سلاح جنگی» استفاده می‌کند.

برنامه پاک‌سازی قومی اسرائیل در غزه، به نابودی گسترده نظام سلامت منجر شد. اسرائیل با هدف افزایش مرگ‌ومیر مجروحان، زیرساخت‌های درمانی را هدف قرار داده و بیمارستان‌ها را تخریب می‌کند. این حملات، نظام سلامت غزه را تا مرز فروپاشی کامل کشانده و در دسترسی فلسطینیان به خدمات درمانی یک فاجعه ایجاد کرده است. اسرائیل همچنین کادر درمان را هدف قرار داده است. بیش از هزار پزشک و پرستار کشته و بیش از ۳۰۰ نفر دیگر بازداشت یا شکنجه شده‌اند. اسرائیل از ورود «مواد بی‌حسی، دستگاه‌های بیهوشی، کپسول‌های اکسیژن، دستگاه‌های تنفس مصنوعی، سیستم‌های تصفیه آب، داروهای ضدسرطان، بسته‌های بهداشت مادران، ژنراتورها و دستگاه‌های اشعه ایکس» جلوگیری کرد. فقدان امکانات لازم باعث شده بسیاری از کودکان و بیماران با درد فراوان، تحت قطع عضو قرار گیرند.

در بخش پاک‌سازی قومی، اسرائیل تلاش کرده شرایط زندگی در غزه را به‌گونه‌ای ویران کند که فلسطینیان چاره‌ای جز فرار نداشته باشند. اسرائیل به صورت سیستماتیک، خانه‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها، پناهگاه‌ها و جاده‌ها را نابود کرده. بیش از ۹۰ درصد از واحدهای مسکونی غزه کاملا یا تا حد زیادی تخریب شده‌اند. مرحله بعد بر مانورهای سیاسی تهاجمی و هماهنگی لجستیکی متمرکز است. در ماه ژانویه، ترامپ پیشنهاد اخراج جمعی فلسطینیان از غزه را مطرح کرد؛ پیشنهادی که مورد استقبال تل‌آویو قرار گرفت. این ایده مدت‌هاست بخشی از چشم‌انداز جعلی «سرزمین موعود» و راهبرد پاک‌سازی قومی سرزمین فلسطین محسوب می‌شود.

اسرائیل همچنان از ورود کمک‌های انسانی به غزه جلوگیری می‌کند و حملات نظامی بی‌وقفه، این منطقه را به «قبرستانی دسته‌جمعی» برای فلسطینی‌ها و امدادگران تبدیل کرده است. کمک‌رسانی بشردوستانه زیر فشار ناامنی و کمبود منابع به‌شدت مختل شده و تقریبا مردم هیچ راهی برای دریافت مراقبت‌های درمانی ندارند. نظام درمانی غزه در حال فروپاشی است و آب شرب در بیشتر مناطق غزه وجود ندارد. بیماری‌ها شیوع یافته و افرادی هستند که نه به دلیل بمباران، بلکه به دلیل بیماری‌های واگیردار جان خود را از دست می‌دهند. بیمارستان‌های باقی‌مانده نیز در آستانه تعطیلی هستند.

ائتلاف گروه‌های ملی و اسلامی فلسطینی هشدار می‌دهند هرگونه آتش‌بس بدون تضمین پایان جنگ، خروج کامل نیروهای اسرائیلی، رفع محاصره و بازسازی غزه، «دامی سیاسی» است که به‌جای پایان اشغال، آن را تثبیت می‌کند. از نگاه فلسطینی‌ها، طرحی که شامل خلع سلاح مقاومت فلسطینی و تحویل گروگان‌های اسرائیلی بدون هیچ تضمینی برای توقف «نسل‌کشی اسرائیل» یا عقب‌نشینی کامل از غزه باشد، مردود است.

تلاش‌های میانجیگران از جمله مصر، قطر و آمریکا برای احیای آتش‌بس ژانویه شکست خورده و آزادی گروگان‌های اسرائیلی تاکنون نتیجه‌ای نداشته است. حماس تأکید دارد در صورتی وارد مرحله دوم توافق ژانویه خواهد شد که خروج نیروهای اسرائیلی از غزه و پایان جنگ در دستور کار قرار گیرد.

اسرائیل علاوه بر پرونده نسل‌کشی در دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) با احکام بازداشت صادره از سوی دادگاه کیفری بین‌المللی (ICC) نیز روبه‌روست. این دادگاه در نوامبر گذشته برای «نتانیاهو و یوآف گالانت» وزیر دفاع سابق اسرائیل، به اتهام جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت در غزه حکم بازداشت صادر کرد. دادگاه لاهه در ۲۸ آوریل جلساتی را درباره مسئولیت‌های انسانی اسرائیل در قبال فلسطینی‌ها برگزار می‌کند. به گفته آژانس امدادرسانی و کاریابی سازمان ملل (آنروا)، ۲.۳ میلیون فلسطینی از مناطق مختلف غزه، در آستانه قحطی واقعی هستند. انبارهای مواد غذایی این آژانس خالی شده و مواد غذایی به‌سرعت در حال اتمام است.

هم‌زمان با کاهش حضور نظامی در سوریه، سخت‌گیری‌های واشنگتن هم بیشتر می‌شود

خط و نشان آمریکا برای جولانی

شرق: دولت دونالد ترامپ تهدید کرده است که موضع سرسختانه‌ای در قبال دولت جدید سوریه به رهبری شورشیان اتخاذ خواهد کرد و خواستار اقداماتی از جمله سرکوب افراط‌گرایان و اخراج گروه‌های نظامی فلسطینی در ازای کاهش محدود تحریم‌ها شده است.

کاخ سفید در هفته‌های اخیر دستورالعمل‌های سیاسی صادر کرده که از دولت سوریه می‌خواهد گام‌هایی بردارد که شامل تأمین امنیت ذخایر سلاح‌های شیمیایی این کشور نیز می‌شود. در مقابل، ایالات متحده تمدید معافیت محدود تحریم‌ها را که توسط دولت جو بایدن برای تسریع ارسال کمک‌ها به این کشور صادر شده بود، در نظر خواهد گرفت.

این دستورالعمل‌ها نشان‌دهنده تردید مقامات دولت ترامپ نسبت به دولت جدید سوریه است که توسط فرماندهان سابق شورشی و اعضای گروه‌های تروریستی رهبری می‌شود؛ افرادی که در دسامبر گذشته بشار اسد را از قدرت برکنار کردند و به جنگ داخلی ۱۳ساله این کشور پایان دادند.

در این طرح سیاستی هیچ اشاره‌ای به روسیه نشده است که نشان می‌دهد دولت ترامپ، حداقل در حال حاضر، از تلاش‌های دولت بایدن برای ترغیب دمشق به حذف پایگاه‌های نظامی کرملین در سوریه عقب‌نشینی کرده است، در حالی که مقامات آمریکایی با مسکو بر سر پایان‌دادن به درگیری اوکراین مذاکره می‌کنند.

سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در پاسخ به سؤالی درباره این اطلاعیه سیاستی به وال‌استریت‌ژورنال گفت: «ایالات متحده در حال حاضر هیچ نهادی را به عنوان دولت رسمی سوریه به رسمیت نمی‌شناسد». او افزود: «مقامات موقت سوریه باید به طور کامل تروریسم را رد کرده و سرکوب کنند».

دولت آمریکا، احمد الشرع، رئیس‌جمهور جدید سوریه را یک تروریست می‌داند؛ اتهامی که به گذشته او بازمی‌گردد، زمانی که او به شورش علیه نیروهای آمریکایی در عراق پیوست و سپس شاخه‌ای از القاعده را در سوریه تأسیس کرد، پیش از آنکه روابط خود را با این گروه قطع کند.

دولت بایدن در دسامبر گذشته مقامات ارشد خود را برای دیدار با الشرع فرستاد و جایزه ۱۰ میلیون دلاری را که اف‌بی‌آی پیش‌تر برای او تعیین کرده بود، لغو کرد. اما به نظر می‌رسد دولت ترامپ تمایلی به اقدامات بیشتر بدون گام‌های اضافی از سوی الشرع و نیروهای تحت رهبری او ندارد. در ماه مارس، جنگجویان مرتبط با نیروهای او سرکوبی را انجام دادند که در پاسخ به حمله‌ای از سوی وفاداران سابق حکومت اسد، اعضای اقلیت مذهبی علوی را کشت.

مقامات دفاعی آمریکا این هفته اعلام کردند پنتاگون قصد دارد در هفته‌های آتی تعداد نیروهای آمریکایی مستقر در سوریه را که حدود دو هزار نفر است به نصف کاهش دهد و پایگاه‌های خود را در آنجا ادغام کند. دولت برنامه‌ریزی کرده است که در تابستان امسال بازنگری انجام دهد تا مشخص شود آیا باید نیروهای بیشتری کاهش یابند. نیروهای آمریکایی وظیفه داشتند از تبدیل‌شدن سوریه به پایگاهی برای گروه‌های تروریستی مانند داعش جلوگیری کنند.

هنوز مشخص نیست دونالد ترامپ در مورد سایر جنبه‌های سیاست آمریکا در قبال سوریه چه تصمیمی خواهد گرفت.

استیو ویتکاف، فرستاده آمریکا و چهره‌ای بانفوذ در دولت ترامپ، ماه گذشته اظهار داشت الشرع «فردی متفاوت از آنچه در گذشته بود، است و انسان‌ها تغییر می‌کنند». رهبران ارشد جمهوری‌خواه نگرانند کاهش نفوذ آمریکا در سوریه ممکن است راه را برای روسیه و چین باز کند.

فرماندهان ارشد نظامی آمریکا رویکردی عمل‌گرایانه‌تر به وضعیت سوریه در پیش گرفته‌اند و در ماه مارس به میانجیگری توافقی کمک کردند که یک نیروی نظامی قدرتمند تحت حمایت آمریکا به رهبری کردها را تحت فرمان دولت دمشق قرار داد.

دولت سوریه از اظهارنظر درباره خواسته‌های جدید سیاست آمریکا که به آنها ابلاغ شده، خودداری کرده است. تصمیم پنتاگون برای خروج نیروها از سوریه پیش‌تر توسط نیویورک‌تایمز گزارش شده بود.

الشرع سال‌ها برای تعدیل وجهه خود تلاش کرده است؛ با داعش جنگیده و گروه خود را از انجام حملات در خارج منع کرده است. از زمان به قدرت رسیدن، الشرع و دولتش برای کسب پذیرش غربی و بین‌المللی کوشیده‌اند، قول داده‌اند که سوریه را به شکلی فراگیر اداره کنند و متعهد شده‌اند از درگیری با اسرائیل پرهیز کنند. در ماه مارس، او کابینه جدیدی را منصوب کرد که در آن اسلام‌گرایان وزارتخانه‌های کلیدی را حفظ کردند، اما اعضای گروه‌های اقلیت و رهبران جامعه مدنی را نیز در بر می‌گرفت.

مخاطرات برای الشرع بالاست. اقتصاد سوریه در حال تقلاست و بخش‌های وسیعی از شهرهای آن پس از سال‌ها جنگ که در آن نیروی هوایی روسیه و دیگر کشورها از اسد حمایت کردند، به ویرانه تبدیل شده است. آمریکا و سایر کشورهای غربی دولت اسد را تحریم کردند تا او را به دلیل جنایاتش مجازات کنند.

بدون کاهش تحریم‌های آمریکا، بازسازی سوریه دشوار خواهد بود. اتحادیه اروپا و بریتانیا در ماه‌های اخیر برخی تحریم‌ها را کاهش داده‌اند، اما بدون حمایت آمریکا و دسترسی به سیستم مالی این کشور، سوریه برای پرداخت حقوق کارمندان دولت و آغاز تلاش‌های بازسازی که به پناهندگان اجازه بازگشت به خانه را می‌دهد و از سرگیری خشونت در کشور جلوگیری می‌کند، با چالش مواجه خواهد شد.

ناتاشا هال، پژوهشگر ارشد مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی در واشنگتن، به وال‌استریت‌ژورنال گفت: «برای انجام هریک از این کارها و تأمین امنیت کشور، چه رسد به آغاز هرگونه توسعه، به کمک‌های بسیار زیادی نیاز است». او افزود: «زمان در حال اتمام است».

دستورالعمل‌های سیاستی اخیر دولت شامل درخواست‌هایی مشابه با درخواست‌های دولت بایدن است، از جمله همکاری با سازمان بین‌المللی منع سلاح‌های شیمیایی برای حفاظت از سلاح‌های شیمیایی باقی‌مانده کشور، تأمین امنیت اورانیوم با غنای بالا و تعیین رابطی برای همکاری در مورد یافتن ۱۴ آمریکایی مفقود در سوریه. دولت ترامپ همچنین از دولت جدید سوریه می‌خواهد بیانیه‌ای عمومی علیه گروه‌های جهادی صادر کند.

در یک درخواست جدید، دولت خواستار آن است که سوریه گروه‌های مسلح فلسطینی را از فعالیت در این کشور منع کند -از جمله جمع‌آوری کمک‌های مالی برای این گروه‌ها- و اعضای این گروه‌ها را اخراج کند. گروه‌های فلسطینی دهه‌هاست در سوریه مستقر هستند؛ کشوری که از سال ۱۹۴۸ میزبان جمعیت بزرگی از پناهندگان فلسطینی بوده است. هرگونه اقدام برای اخراج آنها می‌تواند زمینه را برای رویارویی بین دولت و این گروه‌ها فراهم کند.

به گفته دیپلمات‌ها، اگر سوریه تمام گام‌های ذکرشده در این سیاست را بردارد، آمریکا به طور عمومی به تمامیت ارضی سوریه متعهد خواهد شد و تمدید روابط دیپلماتیک و حذف برچسب‌های تروریستی از اعضای دولت جدید را در نظر خواهد گرفت.

بر اساس این سیاست جدید، آمریکا همچنین تمدید معافیت‌های تحریم‌های موجود را که توسط دولت بایدن در ژانویه صادر شده بود، در نظر خواهد گرفت؛ معافیت‌هایی که برای تسریع در ارسال کمک‌های بشردوستانه به سوریه در نظر گرفته شده بود. وزارت خزانه‌داری در ژانویه معافیت‌هایی را به گروه‌های امدادی و شرکت‌هایی که مواد ضروری از جمله برق، نفت و گاز طبیعی را تأمین می‌کنند، اعطا کرد.

این پیشنهاد بسیار کمتر از کاهش تحریم‌هایی است که برخی مقامات اروپایی، قدرت‌های منطقه‌ای مانند ترکیه و تحلیلگران امنیتی خواستار آن شده‌اند؛ افرادی که نگرانند سوریه بار دیگر به خشونت کشیده شود یا تحت نفوذ روسیه و دیگر مخالفان سنتی آمریکا قرار گیرد.

بنجامین فو، تحلیلگر ارشد تحقیقاتی در یک شرکت مشاوره‌ای که بر اقتصاد سوریه متمرکز است، گفت: «این وضعیت را بسیار پیچیده می‌کند و در واقع سوریه و مقامات جدید را به سمت روس‌ها یا حتی چینی‌ها سوق می‌دهد».

سیاست جدید هیچ اشاره‌ای به روسیه ندارد؛ کشوری که در سال ۲۰۱۵ کمپین حملات هوایی را برای کمک به حفظ اسد در قدرت آغاز کرد. مسکو در حال مذاکره برای حفظ حضور نظامی خود در سوریه است و محموله‌هایی از اسکناس‌های سوریه را به این کشور ارسال کرده تا نفوذ خود را در آنجا حفظ کند.

دو مقام سابق دولت بایدن اظهار داشتند یکی از اهداف تلاش‌های دیپلماتیک دولت با دمشق، پایان‌دادن به حضور نظامی روسیه در سوریه بود؛ از جمله دو پایگاه دریایی و هوایی در نزدیکی مدیترانه که برای تلاش‌های جهانی کرملین برای نمایش قدرت ضروری است.

دیوان عالی آمریکا علیه تصمیم ترامپ حکم داد

جدال بر سر «قانون دشمنان بیگانه»

شرق: دیوان عالی ایالات متحده دستور توقف موقت اخراج گروهی از مردان ونزوئلایی بازداشت‌شده از طرف دولت دونالد ترامپ را صادر کرد. این تصمیم پس از آن اتخاذ شد که وکلای این افراد اعلام کردند موکلان‌شان در معرض خطر اخراج فوری قرار دارند، بدون آنکه فرصت بازنگری قضائی که پیش‌تر از طریق همین دیوان الزامی شده بود، برای‌شان فراهم شود.

در حکم کوتاه و بدون امضای دیوان عالی آمده است: «به دولت دستور داده می‌شود تا اطلاع ثانوی این دادگاه، از اخراج هریک از اعضای گروه احتمالی بازداشت‌شدگان از ایالات متحده خودداری کند». با این حال، کلارنس توماس و ساموئل آلیتو، دو قاضی محافظه‌کار دیوان، مخالفت علنی خود را با این حکم ثبت کردند. وکلای اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا (ACLU) روز جمعه با ارائه درخواست‌های فوری به چندین دادگاه، ازجمله دیوان عالی، خواستار اقدام فوری شدند. این اقدام پس از دریافت گزارش‌هایی مبنی بر سوارکردن برخی از این مردان به اتوبوس‌ها و اعلام اخراج قریب‌الوقوع آنها انجام شد. ACLU اعلام کرد که این تحولات سریع نشان می‌دهد دولت قصد دارد با استناد به قانونی متعلق به سال ۱۷۹۸ که از لحاظ تاریخی تنها در زمان جنگ به کار گرفته شده، این افراد را بدون فراهم‌کردن فرصتی واقعی برای اعتراض به اخراج‌شان، از کشور خارج کند؛ امری که مغایر با دستور پیشین دیوان عالی است.

این پرونده پرسش‌هایی جدی را درباره میزان پایبندی دولت ترامپ به محدودیت‌های تعیین‌شده از طرف دیوان عالی مطرح می‌کند و خطر یک درگیری درخورتوجه میان دو شاخه هم‌تراز حکومت و حتی یک بحران تمام‌عیار قانون اساسی را به همراه دارد.

ترامپ که سال گذشته با وعده برخورد سخت‌گیرانه با مهاجران انتخاب شد، با استناد به «قانون دشمنان بیگانه» مصوب ۱۷۹۸، تلاش کرده است تا اعضای متهم گروه تبهکار «ترن د آراگوآ» را به‌سرعت اخراج کند. این گروه که ریشه در زندان‌های ونزوئلا دارد، از سوی دولت ترامپ به‌عنوان یک گروه تروریستی شناخته می‌شود. رئیس‌جمهور و دستیاران ارشد او با تأکید بر اختیارات گسترده قوه مجریه در امور مهاجرتی، توازن قوا میان شاخه‌های مختلف حکومت را به چالش کشیده‌اند.

در جریان جلسه‌ای یکی از وکلای دولت در پرونده‌ای مرتبط اظهار کرد که از برنامه‌های وزارت امنیت داخلی برای اخراج این افراد در روز جمعه بی‌اطلاع است، اما احتمال اخراج وجود دارد.

در همین حال، دولت ترامپ روز جمعه یک پیروزی به دست آورد؛ دادگاه تجدیدنظر تهدید قاضی منطقه‌ای، جیمز بوزبرگ، مبنی بر اتهام اهانت به دادگاه را متوقف کرد. قاضی بوزبرگ همچنین درخواست ACLU برای ممانعت از اخراج اعضای مظنون «ترن د آراگوآ» از سوی ترامپ را رد کرد و به حکم هفتم آوریل دیوان عالی استناد کرد که به ترامپ اجازه استفاده از «قانون دشمنان بیگانه» را، البته با محدودیت‌های خاص، داده بود. بوزبرگ ضمن ابراز نگرانی از احتمال اخراج افراد بیشتری در روز شنبه از طرف دولت، گفت: «در این مقطع فکر نمی‌کنم قدرتی برای انجام کاری در این زمینه داشته باشم». لازم به ذکر است که ترامپ پیش‌تر در پی یک حکم نامطلوب، خواستار استیضاح قاضی بوزبرگ شده بود؛ اقدامی که با توبیخ کم‌سابقه جان رابرتس، رئیس دیوان عالی ایالات متحده، مواجه شد. هم‌زمان با برگزاری جلسه در دادگاه بوزبرگ، ACLU در مسیری جداگانه برای متوقف‌کردن اخراج ونزوئلایی‌های بازداشت‌شده در تگزاس تلاش می‌کرد. وکلای ACLU پس از دریافت‌نکردن پاسخ سریع به درخواست‌های پیشین خود در روز جمعه به قاضی منطقه‌ای جیمز هندریکس در ابیلین، تگزاس، و دادگاه استیناف حوزه پنجم ایالات متحده در نیواورلئان برای جلوگیری از هرگونه اخراج، پرونده را به دیوان عالی ارجاع دادند.

به گفته ACLU، به این مردان فرم‌هایی داده شده که نشان می‌دهد آنها به‌عنوان اعضای «ترن د آراگوآ» طبقه‌بندی شده‌اند. موضوع اصلی این است که آیا دولت ترامپ استانداردهای دیوان عالی برای رعایت تشریفات قانونی لازم پیش از فرستادن بازداشت‌شدگان به کشوری دیگر -احتمالا به زندان بدنامی در السالوادور که دیگران در آنجا زندانی هستند- را رعایت کرده است یا خیر.

گزارش

حمایت نظامی کره شمالی از روسیه

تحلیل جدیدی از همکاری نظامی میان کره شمالی و روسیه نشان می‌دهد پیونگ‌یانگ در مدت ۱۸ ماه، بیش از ۱۵ هزارو ۸۰۰ کانتینر مهمات به مسکو ارسال کرده است. این حجم عظیم از حمایت نظامی، کره شمالی را به یکی از تأمین‌کنندگان اصلی تجهیزات جنگی روسیه در جنگ علیه اوکراین تبدیل کرده است. این تحلیل با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای انجام شده و نشان می‌دهد از آگوست ۲۰۲۳ تا مارس ۲۰۲۵، دست‌کم ۶۴ محموله از کره شمالی به سمت روسیه ارسال شده است. این محموله‌ها توسط چهار کشتی باری با پرچم روسیه جابه‌جا شده‌اند و تخمین زده می‌شود حاوی ۴.۲ تا ۵.۸ میلیون واحد مهمات بوده باشند. علاوه بر این، کره شمالی تجهیزات دیگری از جمله موشک‌های بالستیک کوتاه‌برد، توپخانه و حدود ۲۲۰ پرتاب‌کننده موشک به روسیه تحویل داده است. گزارش‌ها همچنین از ارسال تسلیحات پیشرفته‌تری مانند موشک‌های ضدتانک، پهپادهای شناسایی و سامانه‌های دفاع هوایی قابل حمل خبر می‌دهند. این تجهیزات از مسیرهای زمینی و دریایی، از جمله از طریق بندر ولادی‌وستوک، به جبهه‌های شرقی روسیه منتقل شده‌اند تا توان رزمی مسکو را تقویت کنند. به گزارش نیوزویک، کره شمالی همچنین حدود ۱۱ هزار نیروی نظامی برای پشتیبانی از روسیه در این جنگ اعزام کرده است. این نیروها به‌ویژه برای مقابله با تهاجم اوکراین به منطقه کورسک روسیه فرستاده شده‌اند. برآوردها نشان می‌دهد نزدیک به چهار هزار نفر از این نیروها کشته یا زخمی شده‌اند. ارتش کره جنوبی نیز گزارش داده فقط در ژانویه و فوریه، حدود سه هزار نیروی جنگی از کره شمالی به روسیه اعزام شده‌اند.

حمایت گسترده کره شمالی می‌تواند موقعیت روسیه را در میدان نبرد تقویت کند، به‌ویژه در زمانی که دولت دونالد ترامپ در آمریکا تلاش دارد میان اوکراین و روسیه میانجیگری کند. این موضوع برای متحدان اروپایی اوکراین که به دنبال افزایش توان نظامی کی‌یف هستند، چالشی جدی ایجاد کرده است. منتقدان هشدار می‌دهند ادامه این روند ممکن است اثربخشی کمک‌های نظامی غرب به اوکراین را کاهش دهد و حتی امنیت اروپا و آسیای شرقی را به خطر بیندازد. این همکاری نظامی همچنین نگرانی‌هایی را در میان کشورهای غربی برانگیخته است؛ برخی کارشناسان معتقدند این امر می‌تواند به تشدید درگیری‌ها و طولانی‌ترشدن جنگ منجر شود، در حالی که دیگران آن را نشانه‌ای از انزوای فزاینده روسیه در صحنه جهانی می‌دانند. ولادیمیر پوتین که با تهاجم به اوکراین این جنگ را آغاز کرد، به دلیل اقتصاد ضعیف و تحریم‌های جهانی، به حمایت کشورهایی مانند کره شمالی وابسته شده است. مسکو همچنین برای تأمین منابع و تجارت نفت به چین روی آورده تا اقتصاد خود را سر پا نگه دارد. در مقابل، اوکراین از کمک‌های نظامی گسترده آمریکا و اروپا بهره‌مند بوده است. مذاکرات صلح میان روسیه و اوکراین در جریان است، اما اختلافات عمیق بر سر مرزها و تضمین‌های امنیتی اوکراین، پیشرفت را کند کرده است. کاخ سفید دو آتش‌بس موقت را تضمین کرده: یکی برای توقف حملات به زیرساخت‌های انرژی و دیگری برای کاهش تنش در دریای سیاه. با این حال، هر دو طرف یکدیگر را به نقض این توافقات متهم می‌کنند و دستیابی به صلح کامل همچنان دور از دسترس به نظر می‌رسد. در شرایطی که جنگ ادامه دارد، ارسال مداوم تسلیحات از کره شمالی به طولانی‌ترشدن درگیری دامن می‌زند. با توجه به روابط شکننده میان ایالات متحده و اوکراین، آینده این جنگ و امکان برقراری صلح پایدار همچنان نامشخص است. اگر این جریان تسلیحاتی کنترل نشود، پیامدهای آن می‌تواند فراتر از میدان نبرد کنونی باشد و تهدیدات امنیتی گسترده‌تری ایجاد کند.

سند کمپانی/ برگ سبز و کارت خوردو سواری پژو ۴۰۵ ، رنگ بژ به نام آقای **محمدرضا مافی** به شماره VIN : IRFC۸۳۱V۳۰B۰۵۳۸۷۹ و پلاک ۲۰ ایران ۸۴۷ ی ۷۹ مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سند کمپانی/ برگ سبز و کارت خوردو سواری الدزمبیل کاتلاس رنگ مشکی به نام آقای **سعید یحیی زاده** به شماره شاسی و موتور ۴۰۰۰۸۵ ، شماره VIN : URXW۷۹۱VHPJ۴۰۰۰۸۵ و پلاک ۴۰ ایران ۴۵۹ ن ۴۳ مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز **خودروسواری سایپا131SE** به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۸ و شماره پلاک ۷۹ ه ۲۶۳ ایران ۶۳ و شماره موتور M13/6237325 و شماره شاسی NAS411100K3501157 به نام **آقای نجف علی روستا** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

کارت شناسایی **خودروسواری پژو206Tu3** به رنگ سفید - روغنی مدل ۱۳۹۸ و شماره پلاک ۴۳ل ۳۹۳ ایران ۲۰ و شماره موتور 165A0164698 وشماره شاسی NAAP03EE9KJ337891 به نام **آقای سیدمحمد حسین حیدری** مفقود گردیده اند واز درجه اعتبار ساقط می باشند